

Vakgericht verschil in de interculturele context

Opdracht 2

Tussenrapportage met reflectieverslag

Lucia Everts

Feb 2020 – Jun 2020

UP4S Uganda

Martin Kaddu, kadducox@gmail.com

Bas Schutte, b.schutte@windesheim.nl

Inhoudsopgave

2.A PERSOONLIJKE ONTWIKKELING	3
IN UGANDA.....	3
NU	4
2.B TEAM SAMENWERKING.....	5
SOPHIE EN IK	5
LOKALE PARTNERS	5
2.C. ONTWIKKELING VAN PLANNEN	6
PROJECT 1: HET SPORTPROGRAMMA TERUG OP HET ROOSTER.	6
PROJECT 2: HET OPZETTEN VAN EEN MEIDENVOETBALNETWERK IN HET BUKOMANSIMBI DISTRICT.	9
PROJECT 3: HET VERBETEREN VAN DE SPORTVELDEN EN HET ONTWIKKELEN VAN EEN EVENTUEEL MULTIFUNCTIONEEL VELD.	11
2. D INTERVISIE	16
BIBLIOGRAFIE.....	17

2.A Persoonlijke ontwikkeling

In Uganda

In Uganda ging het erg goed met mij. Ik was mijzelf en zat goed in mijn vel. Ik heb in de afgelopen vier weken ontzettend veel geleerd. Ik leerde veel naar aanleiding van de cultuur in Uganda. In Uganda komt erg de wij-cultuur naar boven. Iedereen is erg open en trots op zijn of haar bezittingen. Er gebeurde daarnaast ook erg veel in overleg. Dit was soms even schakelen. Sophie en ik hadden soms bepaalde ideeën al uitgewerkt en vertelden dit vol trots aan Martin Kinene en Martin Kaddu. Je kon dan merken dat zij het wel goed vonden, maar het liever in overleg hadden gezien. Je leert dan direct om geduldig te zijn. Je geduld werd ook getest als je een afspraak had gemaakt. Het nakomen van afspraken is namelijk voor Ugandezen erg lastig. Er is geen timemanagement zoals in Nederland. Dit zorgde ervoor dat afspraken vaak verplaatst werden naar een ander tijdstip en of een andere dag. In het begin moest ik hier erg aan wennen. Na enige tijd ging het steeds beter en kon ik beter schakelen. Ik werd hierbij een beetje geforceerd waardoor ik dit tijdmanagement moest gaan accepteren. Daarnaast heb ik ook geleerd om echt goed te luisteren naar wat er gezegd wordt. In Uganda spreekt de bevolking op een andere manier Engels dan ons is geleerd in Nederland. Hierdoor was het belangrijk om goed de aandacht erbij te houden. Ik kan mijzelf er nu toe zetten om goed op te letten. Dit kan ik in Nederland ook gaan toepassen als ik de concentratie in de les kwijt ben.

Wat ik als een uitdaging heb ervaren, is het feit dat wij de eerste sportkundestudenten waren. Ik wist toen ik aan deze reis begon, niet goed wat mij te wachten stond. Wij moesten hierdoor veel op ontdekking. Dit was uiteraard erg leuk, maar had ook een keerzijde. Soms kwam je overal erg laat achter of werd er achteraf verteld dat er bijvoorbeeld een wedstrijd was geweest. Ik kon er dan wel boos om worden. Een voorbeeld hiervan is dat wij heel erg vaak hebben gevraagd of er in Bukomansimbi ook een voetbalveld was. Dit was volgens meerdere personen niet het geval. Dit bleek uiteindelijk wel zo te zijn. Ik kan daar dan erg geïrriteerd om worden. Dit was ook een van mijn doelstellingen. Ik wilde namelijk minder snel boos worden. Op andere vlakken is dit wel gelukt. Ik heb namelijk direct bij Sophie aangegeven als mij iets dwars zat. Ik vind dat altijd moeilijk om te vertellen, omdat ik erg gevoelig ben. Het is dan belangrijk dat ik op een geïrriteerd moment niet boos wordt op Sophie, maar aangeef wat mij dwars zit op dat moment. De ene keer ging dat beter dan de andere keer. Ik was wel bezig met deze doelstelling. Een andere doelstelling waar Sophie en ik beiden hard aan hebben gewerkt was het kijken met een helicopterview. Wij merkten dat wij beiden erg snel een project met beide handen aanpakten. Het is belangrijk dat wij af en toe dan even van 'boven' gaan kijken. Sophie en ik hebben elkaar daarbij geholpen. Sophie en ik zeiden op verschillende momenten dat we even afstand moesten nemen van het project om naar het gehele plaatje te kijken. Dit hielp ons wel in het proces. De projecten waren namelijk erg makkelijk uit te breiden. Ik vond onze projecten ook echt gaaf. Het waren zulke verschillende projecten, maar ze kwamen ook weer overeen. In het ontwerpen van een multifunctioneel veld en/of het verbeteren van de velden kon ik mijn creativiteit de vrije loop laten gaan. Ik voelde mijzelf hierbij erg nuttig en ik was er graag mee bezig. Voor het opzetten van een netwerk voor het meidenvoetbal voelde ik mij een sportkundige. Samen met Sophie zouden wij dit opzetten en ook de leiding nemen over een meidenvoetbalteam. Daarnaast zouden we ook training geven aan een ander meidenvoetbalteam uit het netwerk. Na het creëren van een stabiele basis zouden wij er meer meidenteams bij gaan betrekken. Ik had zo'n zin in dit project. Want je bent in het veld bezig met het geven van training en daarnaast sta je er ook 'boven' en regel je alles. Dat haalt gewoon het plezier in mij naar boven. Ons laatste project was het terugbrengen van twee uur sport in de week op het rooster. Ik had hier wel zin in, maar ik denk dat het wel lastig werd om de leraren er goed bij te betrekken. Bijna alle leraren zijn namelijk geen sportdocenten en wij wilden hun meenemen in onze lessen, zodat zij uiteindelijk de sportlessen zelf gingen geven. Wij hadden een programma van drie weken waarna het programma weer opnieuw begon. Dus na twee maanden kunnen de leraren voorzichtig beginnen met het zelf geven van de lessen. Ze hebben dan twee á drie lessen mee kunnen kijken en voorzichtig mee doen. Dus voor zij

het uiteindelijk helemaal zelf konden draaien, waren Sophie en ik al weg. Daar dacht ik de laatste tijd wel veel over na. Het staan voor een groep gaf mij ook wel weer wat zenuwen. Alhoewel ik er wel aan heb gewerkt tijdens mijn stage en profilering, blijf ik het soms lastig vinden om voor een groep te staan. Doordat ik erg veel nadenk is het soms lastig om mijn enthousiasme over te brengen. Ook kijk ik heel serieus (voor sommigen boos) terwijl ik echt plezier heb. Dit was ook een van mijn doelstellingen, om mijn enthousiasme goed over te brengen op de groep. Hier heb ik helaas nog niet heel erg veel in kunnen oefenen.

Nu

Het gaat momenteel goed met mij. Ik moest wel heel erg wennen om weer in Nederland te zijn. De vele bewegingsvrijheid welke wij in Uganda hadden, is in Nederland niet te zien. Je zit thuis in quarantaine. Ik voelde mij ook niet snel thuis in Nederland. Bukomansimbi voelde als mijn thuis. Ik ben mij de daaropvolgende weken weer thuis gaan voelen in Nederland. Ik droom nog wel veel over Uganda. Ik kan Uganda nog niet loslaten. Het was hierbij wel prettig om elke dag berichtjes te krijgen van de mensen uit Uganda. Wel hou je je steeds bezig met de mensen in Uganda en worden de berichtjes nu wel eens vervelend. Momenteel vind ik het soms nog lastig om te accepteren dat Sophie en ik geen lopende projecten neer hebben kunnen zetten. Sophie en ik waren net begonnen aan onze projecten. Deze liepen nog niet zelfstandig. Wij hebben niks achter kunnen laten en het voelt alsof wij daar niks hebben bereikt en hebben neergezet. Dit moeten wij echter niet denken omdat wij berichten hebben gekregen dat wij een indruk hebben achtergelaten. Wel leg ik mijzelf er steeds vaker bij neer.

2.B Team samenwerking

Sophie en ik

Sophie en ik kunnen erg goed samenwerken. Wij hebben vaak dezelfde inzichten en denken grotendeels op dezelfde manier. Sophie en ik konden zo goed samenwerken omdat wij een goed wisten wat elkaars kwaliteiten waren. Met het voeren van gesprekken hadden wij beiden graag een goede voorbereiding. Wij hebben samen de vragen voor het gesprek opgesteld. Als de een iets vergat, wist de ander het nog wel. Tijdens de gesprekken vulden wij elkaar ook aan. Soms wat het zo goed dat wij op exact hetzelfde moment hetzelfde zeiden. Dit zorgde voor hilarische situaties en soms ook wel aparte situaties. Voor mij was het erg leerzaam dat Sophie erg open en enthousiast voor de klas stond. Ik kan hier goed van leren. Daarnaast wilde Sophie zo graag zo veel vertellen dat ze soms een beetje in de war raakte met haar Engels. Gelukkig kon ik haar daar af en toe goed bij ondersteunen.

Tijdens onze manier van samenwerken was ik wel tegen een lastig punt aangelopen. Ik vond het soms erg lastig dat wij allebei erg graag onze eigen mening wilden doordrukken. Dat ieder vond dat zijn manier beter was. Gelukkig konden wij hier goed over praten. Ik nam hierin wel het voortouw omdat dit ook een van mijn leerdoelen was. Sophie en ik keken dan samen naar de situatie en gingen voor een goed compromis. Het was erg fijn dat Sophie hierbij rustig bleef, zodat ik ook rustig kon blijven. We hebben daarbij de afspraak gemaakt dat we allebei aan moeten geven op zo'n moment dat we er even samen naar moeten kijken en dat niet ieder zijn eigen mening doordrukt. Daarbij heb ik Sophie gevraagd of zij mij erop wil attenderen als ik alle schuld op Sophie schuif. Ik gedraag mijzelf ook niet altijd voorbeeldig, maar ik kijk dan alleen naar de fouten van anderen. Gelukkig ging dit prima. Het was top!

Lokale partners

Het samenwerken met de lokale partners verliep stabiel. Het samenwerken met Martin Kaddu verliep niet altijd goed doordat wij elkaar niet goed begrepen. Hierdoor hadden wij het gevoel dat hij ons minder goed kon begeleiden. Wij hebben hierdoor geprobeerd om hem zo goed mogelijk bij onze projecten te betrekken. Zo konden wij laten zien wat wij konden doen en waar wij voor waren. Als de projecten eenmaal liepen, kon Martin Kaddu ons waarschijnlijk beter begeleiden. Wel liet Martin Kaddu zien dat hij het wel probeerde. Naarmate de tijd vorderde kregen wij ook steeds meer vragen vanuit hem.

Doordat wij met ons project ook veel bij Kids Gear waren, was Martin Kinene ook veel ons aanspreekpunt. Martin Kaddu was onze begeleider en hield het globaal overzicht. Met afstemming en verdieping van het project over de sporturen hebben wij veelal met Martin Kinene gesproken. Martin Kinene was ook goed te verstaan en erg open.

Het maken van afspraken in het algemeen verliep niet altijd goed. Soms was Martin Kaddu of Martin Kinene afwezig. Soms waren zij ook afwezig wanneer wij een afspraak met hun hadden gepland. Dit is dan wel even lastig. Ook waren zij beiden erg druk waardoor wij ons niet altijd op onze gemak voelden als wij langskwamen met vragen en/of uitwerkingen van onze projecten. Gelukkig maakten zij dan wel tijd voor ons vrij indien mogelijk en luisterden ze goed naar onze verhalen.

2.C. Ontwikkeling van plannen

Hieronder staan onze uitgewerkte projecten waar wij mee bezig waren en de voortgang van de projecten.

Project 1: Het sportprogramma terug op het rooster.

Probleem:

Martin Kinene, de directeur van de basisschool: "Het sportuur ontbreekt in het lessenrooster."

Aanleiding:

Wij gaan op de primary school met sport aan de slag naar aanleiding van onderstaande redenen, genoemd door Martin Kinene:

- Sport helpt om de dag te breken.
- Niet alle kinderen zijn goed in leren maar zijn wel goed in sport. Deze kinderen kunnen hun kwaliteiten dan ook laten zien. Dit zorgt voor een succesbeleving wat hun zelfvertrouwen vergroot.
- Door middel van sport worden verschillende talenten ontdekt. De kinderen die minder goed zijn in een bepaalde sport, krijgen de kans om zich te gaan ontwikkelen in die sport.
- Sporten zorgt ervoor dat de kinderen zich beter kunnen concentreren tijdens de lessen en minder uitgeput zijn in de avond.

Doelstellingen:

Wij gaan ervoor zorgen dat er weer elke dag een uur wordt gesport op de Kids Gear Primary School. Dit met als doel om een bijdrage te leveren aan de algehele ontwikkeling van de kinderen.

De missie en visie sluiten goed aan bij bovengenoemd project. Het project zal de kwaliteit van het bewegingsonderwijs verbeteren. Daarnaast sluit het project ook aan bij het feit dat UP4S het accent legt op ontwikkelingsgericht onderwijs. "Het kind staat voorop!" De kinderen met een talent voor sport kunnen zich nu ook ontwikkelen.

Wanneer we kijken naar de verschillende niveaus van empowerment, die beschreven zijn door Zimmerman (2000), worden de doelstellingen voornamelijk op community niveau nagestreefd. Het project draagt namelijk bij aan de ontwikkeling van de gehele 'Kids Gear' community.

Resultaat/opbrengsten:

Het project zal bijdragen aan de ontwikkeling van de kinderen op motorisch, sociaal en cognitief gebied. Voor elke klas staat er 2 uur sport in de week gepland waarbij er verschillende activiteiten worden aangeboden door de leraar.

Doelgroep: de kinderen en de leraren van de Primary School.

De kinderen van Kids Gear zijn kinderen die afkomstig zijn uit het Bukomansimbi District. Deze kinderen blijven in blokken van 3 maanden op school slapen. Na 3 maanden gaan ze voor een korte 'break' naar huis.

De leeftijd van de kinderen varieert van 4 t/m 14 jaar ongeveer. Er zijn 9 verschillende klassen te vinden op Kids Gear. De grote van de klassen varieert van ongeveer 25 tot 50 kinderen.

De klasopzet is in onderstaande tabel vergeleken met Nederland. Aan Martin Kinene hebben wij gevraagd hoeveel kinderen er in elke klas zitten zodat wij hier rekening mee kunnen houden tijdens de voorbereiding van het project. Ook dit hebben wij weergegeven in onderstaande tabel.

Nederland	Uganda	Aantal kinderen
Groep 1	Baby class	43
Groep 2	Top class	35
Groep 3	Primary 1	26

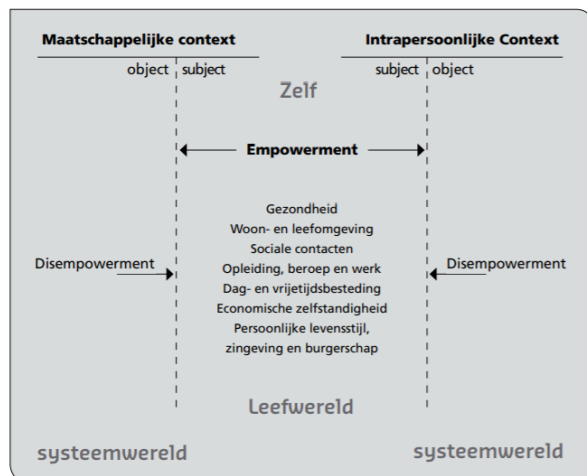
Groep 4	Primary 2	35
Groep 5	Primary 3	42
Groep 6	Primary 4	50
Groep 7	Primary 5	54
Groep 8	Primary 6	49
	Primary 7	50

Bron: UP4S, 2020

Bij bovenstaand project is er sprake van alle drie de niveaus van empowerment die door Zimmerman (2000) worden beschreven. Er is sprake van empowerment op psychologisch niveau, want de kinderen ontwikkelen zich op het gebied van mentale gesteldheid. De kinderen bouwen zelfvertrouwen op en leren zichzelf beter kennen.

Ook is er sprake van empowerment op organisatieniveau, want het invoegen van sporturen op het rooster en het betrekken van de lokale leraren gebeurt op organisatieniveau. Daarnaast is er ook sprake van empowerment op community niveau. Het sporten draagt namelijk bij aan een verbetering van de sociale cohesie, het creëert nieuwe vriendschappen en het zorgt voor een teamgevoel en gevoel van waardering (Zimmerman, 2000).

Volgens (Boumans, 2012) leidt empowerment tot meer invloed op leefgebieden als gezondheid, wonen, (vrijwilligers)werk, zorg, vrijetijdsbesteding, sociale relaties, cultuurparticipaties en zingeving. Deze leefgebieden zijn ook weergegeven in onderstaande schematische weergave. Wanneer wij kijken naar de genoemde leefgebieden passen de leefgebieden; gezondheid, sociale relaties, cultuurparticipaties, het meeste bij bovengenoemd project.

Figuur 1: Schematische weergave van empowerment als tweezijdig proces uit Boumans (2012)

Voorwaarden:

- 1 leraar, naast ons, beschikbaar per sportuur
- De lokale sportmaterialen

Activiteitenplan:

In onderstaand stappenplan is weergegeven welke activiteiten bij gaan dragen aan het bereiken van de doelstellingen en resultaten.

Wij zijn van plan om 6 verschillende sporten te gaan geven. Deze 6 sporten worden telkens herhaald zodat iedereen zich ook kan ontwikkelen en verbeteren in de sporten.

Stap 1: Het houden van een meeting met alle leraren over het idee.

Stap 2: Het maken van een roosteropzet en deze samenvoegen met het bestaande rooster en de beschikbaarheid van de leraren.

Stap 3: Het voorbereiden van sportlessen

Stap 4: Het houden van een meeting met alle leraren over de lessenreeks.

Stap 5: Het geven van sportlessen waarbij telkens de leraren worden meegenomen in de praktijkuitvoering. We leggen hierbij de nadruk op het ontwikkelen van de kwaliteiten van de kinderen en het creëren van een band met de leraren. Wanneer wij weer in Nederland zijn moeten de leraren weten hoe ze de sportlessen moeten geven. Wij hebben er daarom ook voor gekozen om een circulatiesysteem op te zetten zodat het voor iedereen gemakkelijk is.

Stap 6: De leraren kunnen de lessen zelf geven en de kinderen ontwikkelen zich in de aangeboden sporten.

Wij staan momenteel bij stap 2.

Verdere toelichting:

Wij zijn van plan om tijdens het sportuur verschillende activiteiten te organiseren op de sportplekken rond de school. Deze activiteiten worden gegeven door ons en door de leraar die aan de klas is gekoppeld op dat uur.

Elke week bereiden we sportactiviteiten voor voor de desbetreffende sporten die de week erop gedaan zal worden.

Bij het maken van het definitieve rooster gaan we rekening houden met het feit dat elke klas 2 uur sport in de week heeft.

Tijdens de sportlessen worden er in totaal 6 verschillende sporten aangeboden. Elke sportuur wordt er een andere sport gedaan. De 6 sporten wordt in een circulatiesysteem gegeven zodat het voor de kinderen, en ook voor de leraren, mogelijk is zich verder te ontwikkelen in een sport. In samenspraak met Martin Kinene hebben wij bepaalt welke 6 sporten we gaan doen.

Sportgames:

- A) Handbal
- B) Gymnastics
- C) Athletics
- D) Football
- E) Netball
- F) Volleyball

De weekplanning zal er dan als volgt uit komen te zien.

Week 1 → A, B

Week 2 → C, D

Week 3 → E, F

Week 4 → A, B (De routine begint weer overnieuw. Wel worden er natuurlijk andere handbalactiviteiten en andere turnactiviteiten aangeboden dan in de eerste week.)

Week 5 → C, D

Week 6 → E, F

Week 7 → A, B etc.

Bij het geven van de sporten worden er verschillende warming-up games toegevoegd, zoals kat-en-muis spelen.

Risico's:

- Het zou kunnen dat de leraren op een gegeven moment niet meer gemotiveerd zijn. Dit kunnen we voorkomen door goed te vragen naar hun wensen en behoeften en het aan te laten sluiten op hun inzichten etc. zodat de leraren uiteindelijk meer intrinsiek gemotiveerd zullen worden.

- De ouders van de kinderen zien er het nut er niet van in dat de kinderen 2 uur sport hebben op school. Martin Kinene gaf aan dat dit een van de risico's zou kunnen zijn. Dit zouden we kunnen voorkomen door telkens goed met de kinderen te bespreken waarom sport nu belangrijk voor ze is.

Evaluatie/monitoring:

Door middel van meetings met de leraren zal het proces telkens worden geëvalueerd en gemonitord. Wanneer het project is uitgerold tot een duurzaam project is het een 'geslaagd' project. De leraren zetten het project voort.

Voortgang:

Dit project was bijna klaar om van start te gaan. We hadden alles met Martin Kaddu, Martin Kinene en de leraren besproken. De eerste versie van het sportrooster was gemaakt. Sophie en ik hadden de opdracht al goed besproken en onze wensen op papier gezet. Wij hadden een gesprek met het meidenvoetbalteam gemaakt zodat wij de trainingstijden van hun konden toevoegen in het rooster. Wij gingen hun namelijk ook een keer in de week trainen. Als wij het gesprek hadden gehad, zouden wij met onze wensen en aanpassingen weer naar de leraren toe. De punten werden dan op de i gezet en we konden die week erna direct beginnen. De voortgang verliep voorspoedig tijdens dit gesprek. Wel merkte ik dat niet alle leraren erg enthousiast waren van ons idee. Dit was te zien aan hun houding en gezichtsuitdrukkingen tijdens het gesprek met de leraren. Tijdens het gesprek hebben wij gevraagd naar hun mening en ideeën. Hier kwam verder niks uit.

Het voelde voor mij erg succesvol om bijna te beginnen met het project en dat al na vier weken. We hebben dus hard gewerkt buiten alle andere dingen om en daar ben ik erg trots op. Wel vind ik het jammer dat niet alle leraren enthousiast meedachten. Er kwam ook weer naar voren dat ik mijn enthousiasme goed moet overbrengen. Iedereen wordt namelijk beter gehumeurd van vrolijke meiden. Het is goed om hieraan te blijven werken. Dit zal mij later ook helpen in mijn werkveld.

Project 2: Het opzetten van een meidenvoetbalnetwerk in het Bukomansimbi district.

Probleem:

Er is geen groot aanbod voor meidenvoetbal in het Bukomansimbi district terwijl er wel in zekere mate behoefte is.

Aanleiding:

Over het algemeen is er in en rondom Bukomansimbi geen groot aanbod voor meidenvoetbal. Het jongensvoetbal krijgt veel meer aandacht. Wel hebben we gezien dat er in Bukomansimbi, Butenga en St. Jude een meidenvoetbalteam is. Het niveau is onderling verschillend maar dit kan juist leiden tot een goede samenwerking en is leerzaam voor iedereen.

Een aantal meiden van HOY'S college kwamen zelf met het idee om weer te starten met meidenvoetbal. Ze gaven namelijk aan dat ze het misten. Wij hebben dit natuurlijk gelijk opgepakt. Het is natuurlijk helemaal top dat het vanuit de meiden zelf wordt aangegeven!

Doelstellingen:

Het doel van dit project is om de vijf subcountries van Bukomansimbi te betrekken bij het netwerk. We beginnen met een stabiele basis om uit te groeien tot een groot goed lopend netwerk. Dit project draagt zeker bij aan empowerment. We betrekken namelijk alle omliggende dorpen en er wordt gekeken naar de interesses van de meiden. Daarnaast is de waardering en acceptatie van meiden die voetballen ook een van de doelstellingen die we hopen te bereiken met het project. Bovendien is ook het ontwikkelen van meer zelfvertrouwen een veelbesproken onderwerp binnen

het meidenvoetbal in Bukomansimbi. 'Confidence' is een woord die trainers van meidenvoetbalteams in het district vaak benoemden.

Wanneer we kijken naar de verschillende niveaus van empowerment die genoemd zijn door Zimmerman (2000), kunnen we zeggen dat de genoemde doelstelling voornamelijk op community niveau worden nagestreefd. Het project moet namelijk een 'meidenvoetbalcommunity' creëren.

Resultaat/opbrengsten:

Het uiteindelijke resultaat is een goed lopend netwerk tussen het Bukomansimbi meidenvoetbalteam, het Butenga meidenvoetbalteam en het St. Jude meidenvoetbalteam. Hierin ontwikkelen de meiden zich op motorisch, sociaal en cognitief gebied. Het hebben van plezier staat centraal en het meidenvoetbal wordt gewaardeerd en geaccepteerd door de omgeving.

Doelgroep:

De meiden van de meidenvoetbalteams en de trainers/trainsters is de doelgroep die we met dit project bereiken.

De leeftijd van deze meiden varieert van de 10 t/m 16 jaar.

Een van de doelstellingen is het ontwikkelen van het zelfvertrouwen van de meiden en het bereiken van meer waardering en acceptatie voor het meidenvoetbal. Wanneer we dan kijken naar de verschillende niveaus van empowerment past dit bij het psychologische niveau ten aanzien van de doelgroep (Zimmerman, 2000).

Ten aanzien van het gebied 'leefwereld', wat weergegeven is in Figuur 1, bevindt het project zich in de leefgebieden: sociale contacten, dag- en vrijetijdsbesteding en sociale contacten (Boumans, 2012).

Voorwaarden/organisatie:

- Goede communicatie
- Motivatie van alle teams

Activiteitenplan:

Stap 1: Het in kaart brengen van de huidige situatie. Dit gaan we doen door trainingen en/of wedstrijden te kijken.

Het team van St. Jude en het team van Butenga staan al. Het team van HOY'S college is momenteel gestopt. We moeten dit team dus eerst weer opnieuw opzetten. **We gaan eerst met de meiden van het HOY'S college team in gesprek. Daarna gaan we kijken wat de mogelijkheden zijn qua trainingstijden etc.**

Stap 2: Het opbouwen van een goede band met de trainers/trainsters.

Stap 3: Het geven van een aantal trainingen aan alle teams om de meiden te leren kennen.

Stap 4: Voor elk meidenteam wordt er een manager aangesteld die verantwoordelijk is voor het meidenteam.

Stap 5: Er wordt een meeting georganiseerd met alle teamverantwoordelijken.

Stap 6: Alle managers hebben contact met elkaar voor eventuele vriendschappelijke wedstrijden en/of het opzetten van een competitie. Zo ontstaat er een overzichtelijk netwerk. Wanneer er een stabiel netwerk is gerealiseerd, kan het netwerk worden uitgebreid met meerdere meidenteams. Een netwerk is stabiel wanneer er goede en heldere communicatie is, er al meerdere wedstrijden tegen elkaar zijn gespeeld zonder problemen en iedereen plezier heeft.

Omdat wij in eerste instantie de rol van teamverantwoordelijke op ons nemen voor het team van HOY's college, zullen wij tijdens onze stageperiode de trainingen voor deze meiden gaan verzorgen. Aloys, de trainer van het jongensteam van HOY'S college gaan we gelijk meenemen in de ontwikkelingen. Wanneer onze stageperiode is afgelopen kan hij het team overnemen.

In bovenstaand project zijn we gebleven bij stap 3. Ook hadden we net een afspraak gemaakt met de meiden van het voetbalteam van HOY's college.

Risico's:

- Slechte communicatie van de managers onderling. Het organiseren van meetings zal dit risico beperken.

Evaluatie/monitoring:

Door middel van het organiseren van meetings zal het proces telkens worden geëvalueerd en gemonitord. Het project is geslaagd wanneer er een duurzaam project staat. Het netwerk zal dan jarenlang stabiel blijven en er zijn groeimogelijkheden.

Voortgang:

Ook bij dit project waren Sophie en ik al erg ver met de voorbereiding. Ons idee is besproken met Martin Kaddu, Martin Kinene, Aloys, Benard en Nzanzu. Wij hadden een gesprek staan met het meidenvoetbalteam van Hoys College. Naar aanleiding van het gesprek zouden wij een afspraak gaan maken om hun op een vaste dag in de week te gaan trainen. Op de dinsdag of donderdag zouden wij het team van Benard gaan trainen. Na het geven van meerdere trainingen zouden wij gaan kijken naar de mogelijkheden om het netwerk op te bouwen en dus de eerste wedstrijden te organiseren. Doordat wij een erg goede band hebben met Benard, Aloys en Nzanzu, voelde het ook alsof dit project helemaal goed ging komen. Benard genoot van onze trainingen en leerde veel van ons. We hadden zijn meidenteam al twee keer trainen gegeven namelijk. Dit voelde al als een succesgevoel. Ook had Nzanzu al meerdere keren gevraagd of wij zijn meidenteam kwamen trainen. Iedereen wilde ons graag hebben en dit voelde erg goed. Het geven van training en tegelijkertijd ook het project managen is erg leerzaam en leuk. Ik doe de dingen wat ik leuk vind en ik houd het overzicht. Dit is zeker erg goed voor mijn opleiding. Doordat het netwerk uiteindelijk steeds verder uitgebreid wordt, werd het steeds belangrijker om het overzicht te bewaren en goed te managen. We waren nu al begonnen met een klein netwerk en dit vroeg ook je aandacht. Dit was erg leerzaam.

Project 3: Het verbeteren van de sportvelden en het ontwikkelen van een eventueel multifunctioneel veld.

Aanleiding en probleem:

Martin Kinene en Martin Kaddu zien graag de sportvelden verbeterd bij Kids Gear en Hoys College. Het voetbalveld is te klein en loopt ongelijk. Daarnaast zijn de waterstromen in het veld te zien. Het netbalveld bij Kids Gear loopt erg schuin en er zitten gaten en hobbels in welke varieerden tot 0.5 meter diep. Het netbalveld en volleybalveld bij Hoys College zijn toe aan een nieuwe ondergrond en duidelijke lijnen. Martin Kaddu: "Om de kinderen te laten genieten tijdens het sporten, moeten de velden ook goed onderhouden zijn. Wij willen geen blessures. Daarnaast moeten de afmetingen van de velden goed zijn, zodat de kinderen zich op een goed veld kunnen voorbereiden op friendly matches tegen andere scholen. Andere scholen hebben de velden wel op de juiste afmetingen. Daarnaast kunnen wij met goede sportvelden de talenten extra goed scouten."

Doelstellingen:

Alle drie de doelstellingen van Zimmerman (2000) worden nagestreefd. Als de velden worden verbeterd, worden er verschillende psychologische doelstellingen nagestreefd. Bij goede sportvelden kunnen de docenten goed kijken of iemand sporttalent heeft, zich inspant om controle te krijgen over een bepaalde sport. Kinderen kunnen hun skills ontwikkelen door het meedoen aan activiteiten. Het leren van nieuwe skills, het ontwikkelen van gemeenschapsgevoel en het ontwikkelen van

zelfvertrouwen dragen bij aan het gemeenschapsleven. Kinderen kunnen zichzelf later beter redden. Een goed sportveld draagt eraan bij om dit zo veel mogelijk te stimuleren.

Daarnaast wordt er ook degelijk bijgedragen aan de organisatiedoelstellingen als de velden worden verbeterd. Martin Kinene heeft aangegeven dat het dorp gebruik mag gaan maken van de sportvelden als deze zijn verbeterd. Dit is goed voor de school zelf, maar ook voor de omgeving. Er wordt veelal gekeken naar de gemeenschap. Er kunnen dan ook op de sportvelden bij Kids Gear en Hoys College verschillende toernooien en wedstrijden georganiseerd worden.

De community doelstellingen kunnen ook niet ontbreken bij dit project. De kinderen van Kids Gear en Hoys college leren samen te sporten en elkaar te accepteren. Als er daarnaast ook kinderen van buiten de campus komen sporten bij deze sportvelden, wordt zeker bijgedragen aan de communitydoelstellingen.

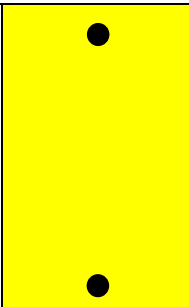
Bovenstaande doelstellingen sluiten ook volledig aan bij de visie van UP4S. Deze luidt: "Alle kinderen tellen!" De kinderen buiten de campus tellen ook.

Resultaten:

Het uiteindelijke doel is om alle velden te verbeteren. Wij hebben hiervoor twee scenario's.

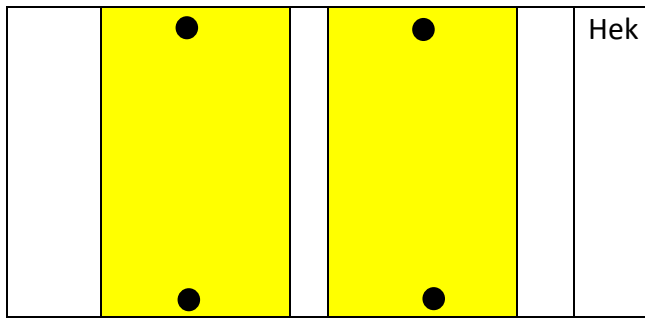
1. Het volleybalveld en het netbalveld van Hoys College hebben een nieuwe ondergrond en duidelijke lijnen. Daarnaast is het voetbalveld een multifunctioneel veld geworden. Er zijn verplaatsbare netbalpalen en verplaatsbare kleine voetbalgoals. Het vaste netbalveld bij Kids Gear wordt vlak gemaakt en heeft een goede ondergrond met vaste palen.
2. Het volleybalveld en het netbalveld van Hoys College hebben een nieuwe ondergrond en duidelijke lijnen. Het voetbalveld heeft de juiste afmetingen gekregen en de ondergrond is van (kunst)gras. De lijnen zijn ook duidelijk zichtbaar. Het netbalveld bij Kidsgear wordt aangepast. Zie illustratie hieronder.

Voor

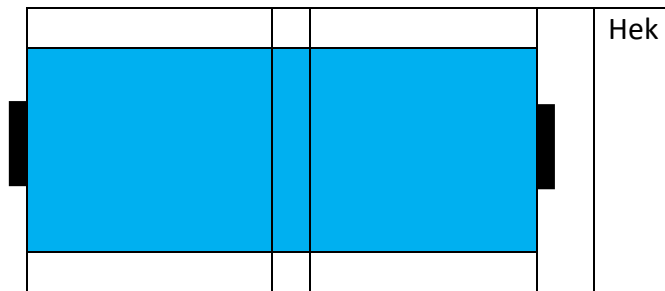
Dit is hoog gras		Dit is hoog gras.		Hek
------------------	---	-------------------	--	-----

Oranje is huidige netbalveld

Na (Uit elkaar voor de duidelijkheid).

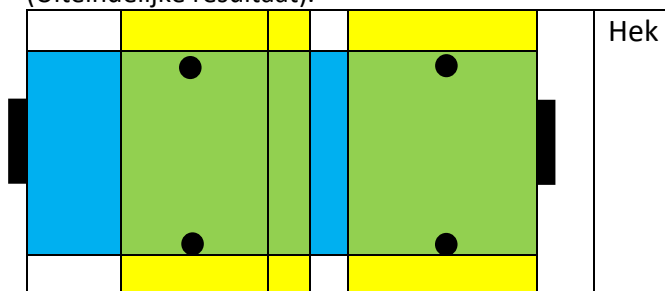

Netbalveld

Voetbalveldje/handbalveld/basketbalveld in netbalveld verwerkt. Zie idee hiernaast.

(Uiteindelijke resultaat).

Doelgroep:

Indien een van de twee opties wordt gerealiseerd, profiteert er een ontzettend grote doelgroep van deze velden. De kinderen van Kids gear en Hoys College kunnen sowieso profiteren van deze sportvelden. Dit zijn jongens en meisjes tussen de vier en achttien jaar. Daarnaast profiteren de leraren ook van deze sportvelden. De leraren varieerden van 25 tot en met 50 jaar. Ook kunnen de inwoners van Bukomansimbi gebruik maken van deze sportvelden. De inwoners van Bukomansimbi hebben variërende leeftijden. Het opleidingsniveau speelt hier geen rol bij. Het allerbelangrijkste is 'plezier'! Doordat deze sportvelden voor elke doelgroep beschikbaar zijn, draagt het ook bij aan empowerment. De belangrijke levensgebieden zoals gezondheid, sociale contacten, dag- en vrijetijdsbesteding, persoonlijke levensstijl en zingeving worden geuit op de sportvelden (Boumans, 2012). Er wordt dan ook bijgedragen aan de psychologische, organisatie en community doelstellingen van Zimmerman (2000).

Voorwaarden:

- Ben (de farmer) is nodig zodat het contact met de veldmakers kan worden gelegd.
- Geld voor het realiseren van de velden en materialen. Bij materialen moet je denken aan sportmaterialen, maar ook goaltjes en belijningen.
- Mensen zoals Ben en de 'veldmakers' om de velden te realiseren.

Activiteitenplan:

Hieronder staat een globaal stappenplan van de te doorlopen stappen.

Stap 1: Alle sportvelden bekijken.

Stap 2: Brainstormen over het eventueel verbeteren/aanpassen van de velden.

Stap 3: Het op papier zetten van de eerste ideeën.

Stap 4: Een afspraak maken met Ben om onze ideeën te bespreken en te kijken naar de mogelijkheden.

Stap 5: Ben moet in gesprek met dorpsgenoten over hoeveel het aanpassen van velden gaat kosten.

Stap 6: In gesprek met Ben, Martin Kinene en Martin Kaddu over de mogelijkheden met betrekking tot de financiën en het idee van de sportvelden. Naar aanleiding van deze gesprekken moet er een keuze worden gemaakt welke velden verbeterd gaan worden. Er zijn erg veel verschillende opties. Wij zijn doorgegaan op idee 2 bij het kopje resultaten.

Stap 7: De dorpsgenoten het voetbalveld in de juiste afmetingen laten maken. Dit houdt onder andere graafwerk in en het horizontaal maken van het veld.

Stap 8: Het horizontaal maken van het netbalveld bij Kids Gear door de dorpsgenoten. (Zie plaatje hieronder voor verduidelijking).

Stap 9: Het aanleggen van gras op het voetbalveld. Het aanleggen van gras bij het netbalveld en volleybalveld van Hoys College. Dit kan Ben doen.

Stap 10: Het aanleggen van gras bij het netbalveld/voetbalveld/handbalveld/basketbalveld (multiveld) van Kids Gear.

Stap 11: Het plaatsen van goals bij het multiveld van Kids Gear.

Netbalveld Kids Gear nu.

Netbalveld Kids Gear toekomst.

Risico's:

Het is belangrijk om een duidelijk kostenplaatje te hebben. In het opgestelde budget moet speling zitten, zodat eventuele onverwachte kosten direct betaald kunnen worden. Indien er niet voldoende budget is om alle velden aan te passen, moet dit in stappen gebeuren. Hierbij moet gekeken worden naar de belangrijkste vraag van Martin Kaddu en Martin Kinene. Ook is het van belang dat er hard wordt doorgewerkt aan de sportvelden. Het is niet de bedoeling dat er een half jaar over het verbeteren van 1 veld wordt gedaan. De sportvelden moeten zo snel mogelijk weer gebruikt kunnen worden. Het is dus belangrijk dat er een coördinator van dit project komt. Martin Kaddu en Martin Kinene kunnen dit goed coördineren.

Evaluatie/ monitoring:

Dit subproject is geslaagd als er ten minste een sportveld is verbeterd en er meer op gesport wordt. Als er meer op het sportveld wordt gesport, worden de doelen van Martin Kaddu en Martin Kinene behaald. Het is hierbij belangrijk om niet direct te hoge eisen te stellen. Als Martin Kaddu en Martin Kinene de effecten van 1 aangepast veld zien, gaan zij ook sneller de andere velden verbeteren. Martin Kaddu en Martin Kinene gaan ook een planning maken, zodat zij beiden een goed overzicht hebben van het gehele proces.

Voortgang:

Sophie en ik zaten middenin dit project. Wij hebben overleg gehad met Ben en Martin Kaddu. Samen met Ben zijn wij de sportvelden gaan bekijken en hebben wij de mogelijkheden besproken. Naar aanleiding van die middag zal Ben in gesprek gaan met mensen wie het veld konden gaan realiseren. Het idee was om daarna de kosten te bespreken en te kijken naar de mogelijkheden. Ik voelde mij al erg succesvol over dit project. Het verliep erg goed en de eerste stappen waren gezet. Wel merkte ik dat Sophie en ik wel moesten blijven aansporen om continue aan het project te denken. Het project werd namelijk snel in een hoekje gestopt. Dit was wel leerzaam, want je leert goed argumenteren waarom het verbeteren en/of creëren van een multiveld belangrijk is. Dit is ook goed voor later voor het onderbouwen van jouw standpunten.

2. D Interview

Interview donderdag 27 februari Lucia

In Nederland denkt iedereen alleen aan zichzelf. Hier in Uganda komt erg de wij-cultuur naar boven. Dit is ontzettend leerzaam. Dit is soms ook erg wennen, omdat heel erg veel in overleg moet gebeuren. Ik vind dit wel een erg goed leermoment. Je leert dan ook direct om geduldig te zijn. Het draait hier namelijk niet om de tijd. Als je om 14:00 uur een afspraak maakt, kun je ervan uit gaan dat de afspraak pas om 15:00 uur plaats gaat vinden. Dit vind ik soms nog een erg lastig aspect. Sophie en ik proberen daar hard aan te werken. We moeten namelijk accepteren dat we wat geduldiger moeten zijn. Als het vandaag niet lukt, dan kan het ook nog morgen. In Nederland ben ik erg gefocust op de tijd. Ik moet alles zorgvuldig plannen, omdat ik weet dat ik erg veel tijd nodig ben voor de schoolopdrachten. Op dat gebied kom ik mijzelf hier wel tegen. Er is hier namelijk erg vaak geen Wifi, waardoor wij niet de opdrachten altijd kunnen maken. Ik vind dat erg vervelend, want ik wil de opdracht gewoon op tijd af hebben. Hier is Sophie iets losser in, ik probeer hieraan te werken. Wel merk ik dat het in mij zit om altijd aan school te werken (omdat ik erg veel tijd aan school moet besteden). Ik moet echt proberen om dit los te laten.

Soms loop ik nog wel tegen de taalbarrière aan. Onze begeleider Martin Kaddu spreekt wel Engels, maar hij is erg lastig te verstaan. Het voelt voor mij dan erg vervelend om elke keer te vragen wat hij zegt. Dit is wel nodig, omdat we anders elkaar niet goed begrijpen. Een extra uitdaging is dat wij de eerste sportkundestudenten zijn. We moeten nog veel ontdekken en overleggen. Wij hebben hierbij allebei een erg sterke mening, wat soms kan botsen. Wij hebben hier een goed gesprek over gehad. We moeten beiden niet proberen onze zin door te drijven en we moeten tot een compromis komen. Dit verschil is ook te merken met het maken van een verslag. Gelukkig kunnen Sophie en ik er over praten, zonder dat er ruzie ontstaat. Toch vind ik het lastig om aan te geven als iets mij dwars zit. Ik ben namelijk best gevoelig. Tijdens het gesprek ging het aangeven redelijk goed. Wel moet ik goed opletten dat ik de schuld niet op Sophie schuif, maar dat ik ook naar mijzelf moet kijken. Ik gaf dit aan bij Sophie en Sophie zei dat ik hier inderdaad goed op moet letten.

Bibliografie

Azghari, Y. (2007). Cultuurbepalende communicatie. Waarden en belangen van passieve en actieve culturen. Soest: Uitgeverij Nelissen.

Boumans. (2012). Naar het hart van empowerment. Een onderzoek naar de grondslagen van empowerment van kwetsbare groepen. Utrecht: Movisie. Opgehaald van Naar het hart van empowerment. Een onderzoek naar de grondslagen van empowerment van kwetsbare groepen.

Zimmerman, M. (2000). Empowerment theory: psychological, organizational and community levels of analysis. In J. Rappaport, & E. Seidman, *Handbook of community psychology* (pp. 43-65). New York: Kluwer Academic/ Olenum Publishers.